

[Jens Chr. Christensen.]

er nødvendige. For øvrigt må vi afvente skovejernes bebudede henvendelse og høre, hvad de har at pege på.

Må jeg sige om § 56, hvorefter offentligheden får adgang til udyrkede arealer, at her er det nok også nødvendigt at få nærmere præciseret, hvad man forstår ved udyrkede arealer, præcisere, at det, man tænker på med bestemmelsen om offentlig adgang til udyrkede arealer, er mosearealer og hedearealer. Man kan se, at det er meningen, når man læser bemærkningerne til lovforslaget, men det er nok nødvendigt at få det ind i lovparagraffen.

Det har været nævnt af hr. H. C. Toft, og jeg vil også gerne understrege det, at ved den sidste behandling af forslag til naturfredningslov pegede vi fra begge partiers side på, at § 22, som var udgået, ikke helt kunne undværes; men nu ser vi, at dette spørgsmål bliver behandlet i et af de andre jordlovsforslag, der er fremsat.

Jeg skal kort slutte med at omtale lovforslagets § 6, der drejer sig om sammensætningen af fredningsplanudvalg. Jeg vil gerne nævne, at både i kommissionsbetænkningen og i den henvendelse, som folketingets udvalg i sommer modtog fra De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger, har man peget på, at man fra landbrugsorganisationernes side ønskede, at der i hvert udvalg skulle være en repræsentant udpeget af landbrugets organisationer. Som det fremgår af lovforslaget, har ministeren ikke ønsket at efterkomme denne beskedne henstilling. Der står dog i bemærkningerne til lovforslagets § 6, at man vil drage omsorg for, at der i hvert fredningsplanudvalg beskikkes et landbrugskyndigt medlem efter indstilling af amtsrådet blandt praktisk udøvende landmænd uden for amtsrådets egen kreds. Jeg vil gerne understrege, at dette bør klart fremgå af lovforslaget; vi skal ikke lovgive på bemærkningerne, meningen skal fremgå af selve lovteksten. Dernæst: når hr. Kampmann siger, at naturfredningsforeningerne er for lidt repræsenteret på de forskellige områder, vil jeg gerne pege på, at naturfredningsforeningerne dog er repræsenteret i planlægningsudvalget, og det er dem, der skal gøre ind-

greb i ejendomsretten, mens de, der har ejendomsretten, ikke engang kan få lov til selv at udpege en repræsentant i planlægningsudvalget til at varetage deres interesser. Jeg synes, der er noget, der halter her, og jeg håber, det er noget af det, vi kan tale os til rette om, når vi kommer til det egentlige udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne til slut tilsige mit partis tilslutning til, at vi i et udvalgsarbejde får en fornuftig drøftelse, og jeg håber, at vi ud af det forslag, der her er fremsat, kan få en fornuftig lovgivning, som tjener almenhedens, men også tjener grundejernes interesser.

Lindegård Rasmussen: Spørgsmålet om naturfredning er vel nok reelt et spørgsmål om visse modstående interesser og deres afvejning over for hinanden. Der er vel ingen, der i princippet har noget imod en lovgivning, som søger at værne den danske natur og samtidig giver befolkningen adgang til at færdes i den på rimelig måde.

Problemerne opstår, når man skal tilgodese disse ting og samtidig vise en rimelig hensyntagen til dem, på hvis jord naturen findes. Man kan sandsynligvis lovgive på disse områder, som man vil, og lovgivning er nødvendig, men i sidste instans bliver det hele nok alligevel et spørgsmål, om befolkningen evner at opdrage sig selv til et adfærdsmønster, så at flest muligt får glæde af de værdier, der ligger i dansk natur, og færrest muligt føler sig generet af de vilkår, et moderne samfund i udvikling og i omstilling byder sine borgere.

Mig bekendt har al gældende lovgivning om naturfredning her i landet hidtil været vedtaget med bred tilslutning fra folketingets partier. En undtagelse er måske lovforslaget fra 1963, men det led jo fælles skæbne med de øvrige jordlovsforslag og blev altså aldrig gældende lov. Denne tradition for bred enighed har måske ikke altid givet så markant en lovgivning, som de mest avancerede kunne have ønsket. Til gengæld er der for mig ingen tvivl om, at det har bidraget meget til at få brede befolkningslag til at forstå betydningen af denne lovgivning og til at få den accepteret. Det er derfor mit håb, at arbejdet med det foreliggende lovforslag må resultere i, at denne brede op-